

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2556/2023
23.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Славица Миљуш, адвокат из ..., против туженог ДОО „Streit Nova“ из Старе Пазове, чији је пуномоћник Милан Ивошевић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4240/22 од 22.03.2023. године, у седници одржаној 23.04.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4240/22 од 22.03.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П1 159/20 од 23.06.2022. године, ставом првим изреке, поништено је као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду због престанка потребе за обављањем посла од 22.06.2020. године којим је тужилу отказан Уговор о раду од 12.12.2016. године на неодређено време са припадајућим анексом од 26.09.2018. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилу врати на рад. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилу накнади трошкове парничног поступка у износу од 106.500,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4240/22 од 22.03.2023. године, одбијена је жалба тужног и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужилу је поднела одговор на ревизију захтевајући накнаду трошкова.

Врховни суд је испитао побијану одлуку, у смислу одредбе члана 408 Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужила је била у радном односу код туженог на неодређено време на основу Уговора о раду од 12.12.2016. године на радном месту Анексом уговора о раду од 26.09.2018. године премештена је на радно место Дана 13.01.2020. године тужени је донео Одлуку о организационо-економским променама и утврђивању вишка запослених којом је утврдио да постоји потреба за гашењем послова Одлука је објављена на огласној табли туженог. Истог дана тужени је донео и Правилник о организацији и систематизацији послова којим је укинуо послове радног места У време када су донети одлука и правилник тужила је била на породилском одсуству. По решењу туженог од 24.04.2019. године тужила је отпочела коришћење породилског одсуства 23.04.2019. године, а породилско одуство и одсуство ради неге детета јој је одобрено од 23.04.2019. до 22.04.2020. године. Тужила се породила2019. године. По истеку породилског одсуства и одсуства ради неге детета тужени је 22.04.2020. године донео решење којим је тужили отказао Уговор о раду са припадајућим Анексом због престанка потребе за обављањем послова. Решењем од 21.05.2020. године тужени је ставио ван снаге решење о престанку радног односа тужиле од 22.04.2020. године с обзиром да је на основу достављеног мишљења о степену сметње у психо - физичком развоју и инвалидитету детета од 10.03.2020. године и извештају о привременој спречености за рад од 20.05.2020. године констатовано да је запослена на одуству са редовног рада по основу неге детета до три године. Тужени је тужилу поново пријавио на обавезно социјално осигурање, а ради остваривања права из радног односа. Дана 07.05.2020. године тужени је донео решење којим је тужили одобрио одсуство са рада ради посебне неге детета за период од 22.04.2020. до 21.06.2020. године, које одсуство је отпочела са коришћењем 22.04.2020. године.

Тужила је због потребе за даљим лечењем детета дана 26.05.2020. године упутила захтев првостепеној лекарској комисији за остваривање права на одсуство са рада ради посебне неге детета. Одсуство са рада ради посебне неге детета по решењу туженог од 07.05.2020. године истекло је 21.06.2020. године. Тужени је 22.06.2020. године донео решење о отказу уговора о раду због престанка потребе за радом тужиле услед организационих и економских промена, те је тужила истог дана одјављена са обавезног социјалног осигурања. Тужила је решење примила 24.06.2020. године, те је телефонским путем обавестила колегиницу из људских ресурса да је раније поднела захтев за одобрење одсуства ради посебне неге детета првостепеној лекарској комисији и да је преглед заказан за 03.07.2020. године. Преглед детета је извршен наведеног дана од стране комисије у Сремској Митровици која је тужили саопштила да јој се продужава привремена спреченост за рад. Тужила је истог дана путем мејла обавестила туженог да јој је комисија продужила боловање за још 60 дана, с тим да комисија одуство ради посебне неге детета може одобрити само од датума када је извршен преглед па наредних 60 дана, а не ретроактивно. Првостепена комисија је дала

мишљење да постоји потреба подносиоца захтева, овде тужиље за одсуство са рада или рада са половином пуног радног времена, ради посебне неге детета у трајању од 2 месеца од 03.07.2020. до 02.09.2020. године. Тужилја је имала неповезано боловање од 22.06.2020. до 02.07.2020. године, па је са медицинском документацијом за дете и мишљењем комисије отишла у Дом здравља Стара Пазова где јој је педијатар на основу медицинске документације написао извештај о привременој спречености за рад за период од 22.02.2020. до 30.06.2020. године и од 01.07.2020. до 02.07.2020. године ради неге детета и од 03.07.2020. до 02.09.2020. године ради посебне неге детета. Извештаји су сачињени 13.07.2020. године, те их је истог дана са медицинском документацијом тужилја путем мејла доставила туженом са напоменом да је сва документација у оригиналу остављена на капији туженог. Дана 16.07.2020. године тужилја је од стране туженог обавештена да је примио документацију, те да проверава валидност и исправност исте. Тужилја је сву документацију коју је добила од педијатра и лекарске комисије доставила туженом и препорученом пошљицом 20.07.2020. године. Републички фонд за здравствено осигурање, Филијала за Сремски округ, испостава Стара Пазова поступајући по захтеву туженог за обнову поступка оцене о привременој спречености за рад тужилје дана 30.07.2020. године обавестио је туженог да је на основу увида у здравствени картон детета ББ и извештаја и налаза лекара специјалисте и континуитета терапије привремена спречена за рад тужилје по основу неге малодобне ББ у периоду од 22.06.2020. до 02.07.2020. године, оправдана. Тужилја је у року од 30 дана од отказа туженом доставила сву документацију коју је добила од комисије у Сремској Митровици.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су применом члана 187. став 1. и 3. Закона о раду усвојили тужбени захтев. Тужилја је у року од тридесет дана од престанка радног односа доставила туженом послодавцу потврде о привременој спречености за рад ради неге детета и ради посебне неге детета издате од овлашћеног лекара, чиме је поступила у складу са наведеном законском одредбом. Због тога је оспорено решење незаконито. С тим у вези постоји обавеза туженог да тужилју врати на рад сагласно одредби члана 191. став 1. Закона о раду.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Оспореним решењем туженог тужилји је отказан уговор о раду због престанка потребе за њеним радом услед организационих и економских промена, односно измене организације и систематизације послова код туженог након што јој је престало одсуство са рада ради посебне неге детета.

Одредбе члана 187. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/05...95/18) предвиђају посебну заштиту од отказа уговора о раду. Послодавац не може запосленом да откаже уговор о раду за време трудноће, породилског одсуства, одсуства са рада ради неге детета и одсуства са рада ради посебне неге детета (став 1). Решење о отказу уговора о раду је ништаво ако запослени у року од 30 дана од дана престанка радног односа обавести послодавца о постојању околности из става 1. овог члана и о томе достави одговарајућу потврду овлашћеног лекара или другог надлежног органа (став 2).

Полазећи од наведених законских одредаба и утврђеног чињеничног стања правилан је закључак нижестепених судова да је тужилји оспореним решењем незаконито престао радни однос. Тужилја је у року од 30 дана од дана престанка радног односа обавестила туженог послодавца о томе да постоји потреба за њеним даљим одсуством са рада ради посебне неге детета и о томе доставила одговарајућу потврду овлашћеног лекара, односно другог надлежног органа. Зато је тужилја и по налажењу Врховног суда у конкретном случају поступила у складу са наведеном одредбом члана 187. став 3. Закона о раду, због чега је предметно решење о отказу уговора о раду у смислу истог члана ништаво, а отказ незаконит.

Код изложеног неосновани су наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Како је тужилји оспореним решењем о отказу уговора о раду незаконито престао радни однос, правилно је обавезан тужени да тужилју врати на рад у складу са чланом 191. став 1. Закона о раду.

Наводима који се односе на садржину изјаве др. ВВ и на то да тужилја није у року из члана 103. Закона о раду доставила потврду о привременој спречености за рад ревизија понавља наводе истицане у жалби који су правилно оцењени као неосновани у образложењу другостепене пресуде.

Из наведених разлога, а с обзиром да се осталим наводима ревизије оспорава утврђено чињенично стање, што не може бити ревизијски разлог према одредби члана 407. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је применом члана 414. став 1. и 2. Закона о парничном поступку одлучио као ставу првом изреке.

Врховни суд је одбио захтев тужилје за накнаду трошкова одговора на ревизију с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице у смислу члана 154. став 1. Закона о парничном поступку због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**